

25) Første behandling af lovforslag nr. L 228: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Pensionisters adgang til helårsbeboelse i sommerhuse).

Af Jørn Dohrmann (DF) m.fl.
(Fremsat 16/4 2004).

26) Valg af 6 medlemmer til Ligningsrådet for perioden 1. juni 2004 til 31. maj 2010.

27) Valg af 11 medlemmer til Landsskatteretten for perioden 1. juni 2004 til 31. maj 2010.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Socialministeren (Henriette Kjær) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om sagsbehandling i sager om anbringelse af børn og unge.
(Redegørelse nr. R 17).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget kulturministeren, miljøministeren og undervisningsministeren.

Der er indtil dette øjeblik anmeldt to spillere til kulturministeren. Ønsker flere at tilmelde sig som spillere? (*Ophold*). Ja, hr. Keld Albrechtsen. De tre spillere vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Jens Rohde
2. Mette Frederiksen
3. Keld Albrechtsen

Til miljøministeren er indtil nu anmeldt:

4. Keld Albrechtsen

Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til undervisningsministeren er indtil nu anmeldt:

5. Carsten Hansen

Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Spm. nr. US 134

Anden næstformand (Poul Nødgaard)

Hr. Jens Rohde er den først anmeldte og får ordet som den første, så det er nu eller aldrig.

Jens Rohde (V):

Når jeg nu skal have ordet, kunne ministeren måske give en lille redegørelse om situationen omkring TV 2 og den afgørelse, som vi forventer Kommissionen vil offentliggøre i morgen.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil først bemærke, at vi jo ikke officielt er i besiddelse af Kommissionens afgørelse, og derfor vil det være en overordnet diskussion om de ting, som vi har hørt fra Kommissionen, og om de forlydender, der har været.

Vi er i øjeblikket i en intensiv dialog med Kommissionen, før de offentliggør deres kendelse i morgen, som handler om de rent tekniske dele af afgørelsen. I hovedsagen ser det ud til at være rigtigt, at Kommissionen vil sende et signal om, at der har været en ulovlig statsstøtte til TV 2 på 628 mio. kr. plus renter.

Det er der så forskellige præmisser for. Lige nu forhandler vi med Kommissionen om de præmisser og om, hvordan det skal implementeres, men det er ikke afgjort endnu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 135

Mette Frederiksen (S):

Vi bliver i samme spor, nemlig i sagen om den statsstøttesag, der ligger hos Europa-Kommissionen. Jeg kan jo se, at ministeren allerede nu har udtalt sig til flere forskellige medier. Derfor antager jeg også, at diskussionen kan foregå her i Folketingssalen.

Er det ikke korrekt forstået, at det, Kommissionen i morgen vil beskrive, er, at den egenkapital, som TV 2 har oparbejdet, bl.a. er baseret på

licensmidler, og at det er det, der er problematiseret? Det er altså om det misforhold, der er mellem de beløb, TV 2 har modtaget i statsstøtte og i licens, og om de midler, der er brugt på at producere tv. Sagt med andre ord er problemet i virkeligheden, at TV 2 ikke har leveret det fjernsyn og den public service, som man med rette kunne have forventet at TV 2 skulle have gjort.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er ikke korrekt. Jeg ved ikke, om fru Mette Frederiksen har læst kendelsen. Det kunne jeg godt tænke mig at spørge om, for det er ikke korrekt.

Mette Frederiksen (S):

Hvis det, jeg netop har fremført, ikke er korrekt, kunne jeg tænke mig at spørge ministeren om, hvad der er korrekt, for vi må jo antage, at ministeren har læst afgørelsen. Kunne vi ikke få en uddybende beskrivelse af, hvorfor det, der netop er fremført, ikke er korrekt?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Som jeg nævnte før, kommer Kommissionen med deres afgørelse i morgen. Når den afgørelse bliver oversendt til den danske regering, vil jeg officielt kommentere den.

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes da egentlig, at det er ret problematisk, at der kan være en debat i det offentlige rum i Danmark via dagblade og andre medier, men når det drejer sig om at få debatten her i Folketingssalen, ønsker ministeren ikke at udtale sig. Ud over det er det selvfølgelig i grunden problematisk, at vi overhovedet skal diskutere en afgørelse, før vi kender den på skrift.

Mig bekendt startede den her debat i søndags, og den startede sådan set også med stærke aktører fra regeringspartierne. Vi må derfor antage her i Folketinget, at der er en viden om grundlaget for den afgørelse, der træffes af Kommissionen i morgen. Det synes jeg da rimeligvis skal ind i Folketingssalen, så vi kan få en reel politisk debat om det.

Kl. 13.05

Så vidt jeg forstår, er det ikke den økonomiske konstruktion omkring TV 2, der bliver problematiseret i afgørelsen i morgen, men alene det faktum, at der er udbetalt statsstøtte og licensmidler, som ikke er blevet anvendt til det formål, de var tænkt til.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Årsagen til, at der har været en debat om det, er, at nogle journalister har fået fat i et foreløbigt udkast til en kendelse fra Kommissionen. Jeg har ikke set nogen endelig kendelse fra Kommissionen. Den snakkes der om og forhandles om bl.a. i de her minutter. Det handler bl.a. om, hvordan man rekapitaliserer TV 2, og det er der ikke truffet nogen afgørelsen om endnu, og derfor kan jeg ikke kommentere på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Et sidste spørgsmål til fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Er det korrekt forstået, at selve den model, hvorpå TV 2 hviler, ikke angribes i den afgørelse, der ligger fra Kommissionen i morgen?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der ligger ikke nogen endelig afgørelse fra Kommissionen. Vi forhandler med Kommissionen om, hvordan vi tolker den afgørelse, og hvordan den kan efterleves. Det er der forhandlinger om mellem den danske regering, Kulturministeriet og Kommissionen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 136

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er et meget stort problem, at der nu i det dulgte foregår nogle forhandlinger om, som ministeren sagde det, hvordan det skal efterleves, hvis Kommissionen dømmer Danmark for noget, som de mener er ulovligt efter konkurrencereglerne, men som vitterlig alene vedrører kultur.

Jeg vil godt gerne bede om at få ministerens garanti for, at den danske regering under ingen omstændigheder vil acceptere, at Europa-Kommissionen går ind og blander sig i, hvordan vi skal drive en public service-station. Den konstruktion, som fru Mette Frederiksen var inde på, bestemmer vi selv her i Danmark.

Det er traktatbrud, hvis Kommissionen nu begynder at blande sig i kulturpolitik og da især på sådanne følsomme områder som varetagelsen af de elektroniske mediers public service-relationer. Det har Kommissionen intet med at gøre. Det er i strid med traktatgrundlaget, hvis ministeren forhandler et eller andet klamt forlig

med Kommissionen, som vi så bagefter skal efterleve. Det vil jeg godt bede ministeren om at garantere ikke sker.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

For det første ved jeg ikke helt, hvad et klamt forlig er, men det kan jeg måske få defineret bagefter.

For det andet er det ret klart, at det er den danske stat, der selv definerer, hvad public service er. De forpligtelser, vi lægger ned over TV 2, definerer vi selv fra regeringens side, fra et folketingsflertals side. Vi har indgået en kontrakt med TV 2/Danmark A/S om f.eks. indholdet, hvor mange timers nyheder, ungdomsprogrammer, redaktionelle programmer, dansk sprog, kultur osv. Alt det står mejslet ned i en eksplicit kontrakt med TV 2. Den kontrakt har vi selv skrevet, den står vi selv inde for, og den vil også fortsætte i et privatiseret TV 2.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes slet ikke, at ministeren svarer på det principielle, nemlig om vi kan tillade, at Europa-Kommissionen går ind og blander sig i helt fundamentale kulturpolitiske ting, som traktaten ikke giver EU nogen som helst beføjelse til at blande sig i. Det vedrører selve det forhold, hvordan vi driver vores to public service-stationer, og efter hvilke regler vi gør det.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Kan vi få ministerens garanti for, at der ikke bliver indgået noget forlig med Europa-Kommissionen, som efterfølgende vil afskære Danmark fra f.eks. at anlægge sag mod Kommissionen ved EF-Domstolen?

Når jeg brugte udtrykket klamt, var det, fordi jeg har den bekymring, at ministeren aftaler et eller andet med Kommissionen, som så viser sig at være noget frygteligt rod, og som vi ikke efterfølgende kan komme ud af igen. Ordet klamt var såmænd et forsøg på at finde et pænt udtryk, der kunne holdes inden for Folketingets forretningsorden.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror, at vi har forskellig opfattelse af ordet pænt.

Det, som vi forhandler om på vegne af den danske stat, er jo den bedst mulige aftale for TV 2, for de står i en situation, som vi kan læse om i dagspressen, hvor de sandsynligvis skal betale mange penge tilbage, fordi de ifølge Kommissionen har fået ulovlig statsstøtte. Men det har jo

ikke været den danske stats opfattelse. Vi har jo ført sag på, at vi ikke mener, at det har været ulovlig statsstøtte.

Kl. 13.10

Nu er vi nået til det punkt, hvor Kommissionen mener, at der har været ulovlig statsstøtte til TV 2 på forskellige fronter. Så er det klart, at det er vores opgave at sikre, at TV 2 efterfølgende kan fortsætte som virksomhed, for det er sådan, at hvis man hiver alle de penge ud af TV 2 – 628 mio. kr. har været nævnt som selve det beløb, der er betalt for meget i statsstøtte, og så kommer der nogle renter oveni – bliver det jo en virksomhed, som står tilbage med en ret lille likviditet eller ret lille soliditet og egenkapital til at drive deres virksomhed.

Vores opgave er selvfølgelig at se på, hvordan vi kan sørge for, at TV 2 efterfølgende bliver drevet videre som virksomhed med en egenkapital og en sund økonomi. Det er det, hele rekaptali-seringsdiskussionen handler om.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt spørge, hvad det er for en skjult dagsorden, ministeren har, for er det, ministeren er i færd med at aftale grundlaget for, i virkeligheden en aftale, hvor ministeren så kommer og siger: Nu er vi desværre nødt til at sælge TV 2, nu er vi desværre nødt til at privatisere, for nu var vi jo nødt til at lave en aftale med Kommissionen?

Jamen jeg synes, det er meget alvorligt, at det her foregår bag lukkede døre. Folketinget og offentligheden kan ikke se, hvad der foregår. Der bliver strikket en eller anden aftale sammen, og så risikerer vi, at ministeren kommer og siger: Vi er altså desværre nødt til at sælge TV 2. Det ved jeg så ikke om ministeren i virkeligheden er så ked af, men hvis det skulle foregå, skulle det jo være noget, der foregik efter en åben debat og efter Folketingets frie vilje og ikke på grund af et EU-diktat.

Ministeren svarede mig ikke på det helt afgørende spørgsmål: Vil ministeren garantere, at der ikke bliver lavet nogen aftale med Europa-Kommissionen, som Folketinget ikke efterfølgende kan omgøre, og som vi i givet fald vil kunne indbringe som en retssag imod Kommissionen ved EF-Domstolen? Ministeren må da kunne svare på, om han vil give den garanti.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu er der jo et flertal i Folketinget, som gerne vil have privatiseret TV 2 så hurtigt som muligt, så

denne her kendelse har sådan set ikke noget andet med det her at gøre, end at det jo giver gode argumenter for, at blandingsøkonomi er usundt, at det er en forkert konstruktion, som vi har været imod i mange år.

Regeringen har sagt i flere år, og det er fra begge regeringspartiers side, at vi vil have privatiseret TV 2. Det samme har Dansk Folkeparti, som er med i aftalen. Det har sådan set ikke noget med den her kendelse at gøre. Vi har måttet vente på, at kendelsen er blevet færdig, så vi har kunnet arbejde videre med den proces, for det er klart, at vi jo ikke kan sælge TV 2, så længe der har været en statsstøttesag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Keld Albrechtsen for det sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes bare, at ministerens svar bekræfter min mistanke om, at der ligger en skjult dagsorden i det her, som går ud på at fremkalde en situation, hvor salget af TV 2 fremstår som en tvangssituation.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at ministeren ikke har nogen aftale med Dansk Folkeparti om, hvordan et salg i givet fald skulle se ud, for Dansk Folkeparti har jo garanteret, at forskellige udenlandske koncerner, bl.a. Murdoch og den italienske statsminister, ikke kan komme til at købe TV 2. Det har Dansk Folkeparti garanteret.

Det betyder jo, at der ikke er noget flertal. Det er direkte forkert, når ministeren står og påstår, at der er et flertal i Folketinget, medmindre ministeren naturligvis har en aftale med Dansk Folkeparti, som også er blevet lavet i al hemmelighed og gedulghed.

Jeg vil godt bede ministeren give den garanti, at hvis der laves nogen som helst aftale med Kommissionen, kan Folketinget efterfølgende tage stilling til den og afgøre, om vi vil acceptere den aftale.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har prøvet at sidde og tælle, hvor mange gange ordene hemmelighed og skjult dagsorden har været nævnt. Men det må vel så kun gælde for spørgeren selv, for der har været fuld åbenhed, fuld oplyshed om, at regeringen og Dansk Folkeparti går ind for en hurtigst mulig privatisering af TV 2. Der er jo ikke noget gedulgt i det.

Det har vi sådan set argumenteret for, fordi vi vil spare danskerne for licens til TV 2, fordi vi vil

have rene linjer, og fordi vi vil ruste TV 2 til den konkurrencesituation, som TV 2 står over for på rettighedsområdet og med den globalisering, der er.

Der er ikke noget hemmeligt eller skjult i det. Vi er begejstrede for, at vi nu får mulighed for at sælge TV 2 til gavn for danskerne og til gavn for Danmark, for det ruster bedre TV 2 til den konkurrence, de står over for. Der er ikke noget hokuspokus i det; der er fuld åbenhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13:15

Spm. nr. US 137

Keld Albrechtsen (EL):

Desværre er TV 2 jo ikke det eneste, den her regering er ved at hælde ned af brættet. Det gælder jo også den ekspertise, som vi har ude i amterne på miljø-, natur- og fredningsområdet.

Der havde jeg fornøjelsen tidligere på dagen i et samråd i Miljøudvalget at stille spørgsmål til ministeren. Jeg stillede det spørgsmål: Hvilke garantier er der for, at de 1.600-1.700 dygtige medarbejdere, som vi i dag har rundt omkring i de amtskommunale miljøforvaltninger, rent faktisk også vil være til rådighed for det offentlige, når strukturreformen er gennemført, således at den ekspertise og den faglighed ikke går tabt?

Og der var ministeren under samrådet ikke i stand til at give nogen som helst garanti endsige nogen som helst konkret plan for, hvordan den opgaveoverførsel skulle kunne gennemføres, og om disse 1.600-1.700 medarbejdere overhovedet bliver ansat igen.

Nu har ministeren jo haft et par timer til at tænke over sagen, og så håber jeg, at han kan give en sådan garanti her i Folketingssalen.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu var det ikke problemet for hr. Keld Albrechtsen, at han ikke fik svar under det åbne samråd, men hr. Keld Albrechtsen fik derimod ikke det svar, han ønskede. Sådan sker det jo somme tider, at hr. Keld Albrechtsen går skuffet herfra, fordi han ikke får de svar, som han ønsker sig at få. Men hr. Keld Albrechtsen er nødt til at acceptere, at det jo ikke er sådan, det går hver gang.

Vi har 1.600-1.700 meget dygtige medarbejdere på teknik- og miljøområdet ude i amterne. Hvis det ender med, at den her strukturreform kommer til at se sådan ud, at der ikke længere er

amter, og hvis det ender med, at de arbejdsopgaver, som amterne før har haft, skal flyttes til kommunerne og nogle til staten, præcis sådan som regeringen har fremlagt det i sit forslag, er det klart, at så vil der ske en ressourceudnyttelse af de dygtige medarbejdere, der er i amterne.

Man skal så ved en forhandling finde ud af, hvor mange der skal være i den del, som kommunerne skal have. Det er der jo ingen der ved i dag, for i dag er der en ting, vi ikke har besluttet os for, og det er, hvilke arbejdsopgaver der skal ligge der. Det er først noget, vi skal finde ud af. Og vi skal også ind at vurdere, når vi så endelig har aftalt det, hvor mange folk der skal derud.

Det andet er selvfølgelig det, der går til staten, og det siger vi så, at i forbindelse med de arbejdsopgaver, staten skal have, skal man også til at finde ud af, hvor mange der skal med.

Men det er jo helt sikkert, at det er så dygtige folk, at alene den synergieffekt, man får ved siden af, at de kan løse de opgaver, som blev løst i amterne før, vil være et løft for naturen og miljøet oveni. Så det bliver et rigtig godt forslag, hvis det får lov til at blive gennemført, fordi det for naturen og miljøet bliver et løft. Og det håber jeg selvfølgelig kommer til at ske.

Jeg skal bare henholde mig til de meldinger, der er kommet, ikke kun på miljøområdet, men generelt, når man har talt om amterne, nemlig at det bliver sådan, at de arbejdsopgaver, der flyttes til de forskellige led, også vil flytte penge med ud, og der vil selvfølgelig også flytte penge med ud. Så det er præcis det, det er sagt gælder for andre områder, og ikke noget specielt for miljøområdet.

Keld Albrechtsen (EL):

Lad mig allerførst takke for, at ministeren nu åbner for den mulighed, at den regionale miljøforvaltning slet ikke skal fjernes, at ministeren nu åbner for den mulighed, at det her slet ikke skal gennemføres. Det synes jeg da er en positiv tvivl, der er opstået i ministerens sind, muligvis under indtryk af den kritik, der blev fremført under samrådet.

Men så vil jeg godt stille ministeren et spørgsmål. Hvis man nu fremturer med at nedlægge amternes miljøforvaltning, så skal der ske en udflytning til kommunerne, siger ministeren. Nu er det jo sådan, hvis man tager et tilfælde, hvor der er tre kommuner, der bliver slået sammen, at så har de i forvejen tre miljøforvaltninger og tre tekniske chefer, der skal slås sammen til en chef. Tror ministeren så i ramme alvor, at det, det

handler om, er at ansætte nogle yderligere mennesker fra et nedlagt amt? Tror ministeren i ramme alvor, at det er det, der er på dagsordenen i kommunen? Eller tror ministeren ikke snarere, det bliver sådan, at man også afskediger nogle af dem, der er i kommunerne, og da slet ikke tænker på at tage nogle flere ind, der kommer fra et nedlagt amt?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Ved flere lejligheder er jeg som minister nødt til at bruge lidt af min tid på at berigtige det, hr. Keld Albrechtsen siger, i hvert fald sådan som jeg hører det.

Nej, jeg har ikke på noget tidspunkt udtrykt tvivl om, hvorvidt den regionale miljøpolitik, altså det, som hr. Keld Albrechtsen må mene ligger i amterne i dag, ikke længere skal nedlægges og flyttes ud til kommunerne og staten. Men jeg tillader mig bare at sige, at eftersom der ikke er indgået forlig endnu på området, så tror jeg det er klogt, at en minister siger, *hvis* det nu bliver sådan.

Kl. 13.20

Der lægger hr. Keld Albrechtsen det i det, at tvivlen nu er kommet til miljøministeren. Nej, miljøministeren har det nøjagtig ligesom før, for jeg ser på naturen og miljøet, jeg ser på, hvad der bliver bedst for det, og der mener jeg klart, at det gør det forslag, regeringen er kommet med.

Så hvis det engang bliver sådan, at vi også i den diskussion, vi har, skal diskutere natur og miljø, så er jeg sikker på, at så vil hr. Keld Albrechtsen også sige, at det bliver det bedste for naturen og miljøet.

Så nej, det er ikke et spørgsmål om, at jeg her er kommet i tvivl. Jeg mener klart, at det forslag, vi har fremlagt, er det bedste. Men det må jo afhænge af det resultat, man kan nå i forligskredsen.

Så vil jeg blot sige, at med hensyn til effektiviseringer er det jo ikke min opgave at gå ind og finde ud af, hvilke mennesker der skal arbejde med hvad. Vi skal derimod diskutere, hvilke arbejdsopgaver der er, og de arbejdsopgaver skal der selvfølgelig fordeles personale til.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt vende tilbage til den situation, vi står i, hvis nu det skete.

Vi har så disse tre kommuner, der er blevet sammenlagt. Der går borgmestrene ud og siger til befolkningen: Det her er en fordel, det sparer

vi penge på, for nu kan vi slanke vores administration i forhold til det sammenlagte antal stillinger. Det er jo det, der vil ske. Det er jo hele begrundelsen, også fra regeringens side, for, at man vil lave den strukturreform. Plus at begrundelsen har været, at det, man lavede i amtskommunerne, dybest set var overflødig.

Så forestiller man sig i ramme alvor, at der så pludselig vil blive oprettet en hel masse nye stillinger i disse nye sammenlagte kommuner, hvor der så vil blive ansat folk fra nedlagte amtskommunale forvaltninger.

Der må jeg bare påpege, at det overhovedet ikke hænger sammen, medmindre ministeren her vil give en garanti for, at de nye kommuner bliver pålagt at løse de opgaver og ansætte de mennesker, som skal til for at gøre det, og bevare den ekspertise.

Men kan ministeren garantere, at der vil komme et sådant pålæg til kommunerne, for så er det selvfølgelig en anden sag?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er nødt til at gentage, at det er en helt speciel diskussion, vi har her. Lige nu efterspørges det, om ikke ministeren godt kan anvise, hvilke kontorer der skal indrettes, og hvem der skal arbejde hvor, selv om miljøministeren står igen og igen og siger til hr. Keld Albrechtsen, at det endnu ikke er besluttet, hvem der skal have hvilke opgaver.

Vi kan da ikke begynde at fortælle, hvordan vi skal indrette, strukturere og organisere det her arbejde, før vi har besluttet os for, hvor opgaverne skal ligge. Og det er da ejendommeligt midt i et forhandlingsforløb, hvis jeg skulle stå hernede i Folketingssalen og begynde at diskutere med hr. Keld Albrechtsen, hvordan den skal skæres, når forhandlingerne for øjeblikket foregår i Indenrigsministeriet, hvor jo også, når det er miljø, det drejer sig om, miljøministeren er til stede.

Derfor kan jeg kun sige til hr. Keld Albrechtsen: Der bliver jo mange ekstra opgaver, kommunerne skal i gang med, og der bliver mange ekstra opgaver, staten skal i gang med. Selvfølgelig skal vi da bruge de dygtige medarbejdere, der er ude i amtet. Og det, der er det gode ved det, er, at vi får mindst lige så god en beskyttelse som i dag. Jeg tror endda en endnu bedre, fordi vi vil få en synergieffekt; de mennesker i amtet, der ved så meget på deres område, vil jo nu gå sammen med de mennesker, der er i kommunerne og i staten, og sammen opbygge et endnu

større kendskab til miljøet, og det vil på denne måde så betyde, at de mennesker vil tilføre naturen og miljøet et løft.

Jeg synes, at dagen i dag er dagen, hvor hr. Keld Albrechtsen skulle være meget mere glad, fordi det er så godt for naturen og miljøet. Og det plejer jo ellers at kunne få hr. Keld Albrechtsen til at komme i godt humør. Det burde han altså være i nu. Og så synes jeg, vi skal lade være med at diskutere, hvordan vi skal placere kontorer og arbejdspladser, før vi har fundet ud af, hvor opgaverne skal hen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Albrechtsens sidste spørgsmål i denne omgang.

Keld Albrechtsen (EL):

2½ års erfaring har desværre lært mig at tøjle min glæde, før jeg har fået gennemgået meget, meget grundigt, hvad det er, ministeren er i færd med. Jeg har lært, at man skal være meget, meget forsigtig med at glæde sig for tidligt.

Så vil jeg godt spørge ministeren ganske enkelt: Vil ministeren simpelt hen give en personalegaranti, således at de dygtige medarbejdere, vi har i amterne, ikke begynder nu at søge ud i andre stillinger, så vi mister deres ekspertise i løbet af den periode, hvor reformen nu skal introduceres?

Jeg vil godt slutte med at spørge: Hvis vi nu f.eks. tager administrationen af godkendelse af nye svinefarme – det vil ministeren jo så først flytte til staten og så over til kommunerne – hvordan med de medarbejdere, der i dag har den ekspertise i amterne og administrerer disse godkendelser til svinefarme, skal de så først til staten og så til kommunen, og bliver de overhovedet ansat nogen af stederne? Jeg tror, mange mennesker vil stille sig selv det spørgsmål.

Men hvis ministeren vil give en garanti, så synes jeg, det ville være dejligt, for det ville også sikre, at vi kan holde på nogle medarbejdere, som vi jo ved vi får brug for, i hvert fald hvis vi får en anden regering end den nuværende.

Kl. 13.25

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at de regler, der gælder for de ansatte på miljø- og teknikområdet i amtet, vil være nøjagtig de samme regler, som gælder for alle andre ansatte.

Vi ved jo alle sammen, at Finansministeriet er dem, der aftaler de regler, vi ved, at der er man-

ge folk, som skal skifte arbejdssted, når amterne bliver nedlagt, og derfor er der kun at sige, at det jo selvfølgelig er de samme regler, der kommer til at gælde for folk på miljøområdet som for resten.

Så vil jeg kun sige om det, som hr. Keld Albrechtsen nævner om, om ikke vi kan give en garanti: Nu er det jo sådan, at de mennesker, der kommer til at arbejde med de her forhold, i sig selv har en viden, som der bliver behov for.

Og så er det rigtigt, at på VVM-området har regeringen fremlagt en plan om – for at være sikre på, at vi kan være overbeviste om, at kommunerne kan løfte problemerne med VVM, f.eks. alt det med svinefarme – at de screeninger, det er omkring 2.000 sager om året, skal godkendes også af Skov- og Naturstyrelsen i en overgangsperiode på 2 år. Så evaluerer vi, og hvis kommunerne har bestået eksamen, kan de få området, ellers må det ligge i staten.

Skulle vi nu ikke først se fra år 2007 og så 2 år frem, og så ser vi, hvordan det udvikler sig, og så forholder vi os til det? Jeg synes, der er grund til at rose det her forslag, og jeg synes, det er godt, i hvert fald i forhold til naturen og miljøet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 138

Carsten Hansen (S):

Jeg har stillet ministeren en række spørgsmål om meritpædagogstuderende, der har fået tilsagn om SVU-støtte i årene 2000 og 2003. Der er en lang række mennesker, som åbenbart har fået tilsagn om SVU-støtte til at gennemføre uddannelsen på åben uddannelse, men hvor ministeren jo sent i 2003 sender en tilretning ud til pædagogseminarierne og siger, at de skal overholde reglerne.

Der er altså en lang række mennesker, der har fået tilsagn om at kunne gennemføre en uddannelse, men samtidig har ministeren meddelt samtlige, der har fået tilsagn om at få en uddannelse igennem SVU, at det er på et ulovligt grundlag; der er nogle, der mister helt op til 9 ugers SVU.

Det er en ganske ulykkelig situation, det tror jeg vi kan være helt enige om. Jeg vil godt sige, at det jo ikke er de meritpædagogstuderendes skyld – det vil jeg godt spørge ministeren om – hvordan kunne de have handlet anderledes i den situation?

De har i god tro til, at seminarierne kendte disse regler, fået tilsagn om en støtte, aftalt det med deres arbejdsgivere, og mange steder har AF jo været inde over, der har været lavet lønopsfyldning osv., og nu står man altså og kan ikke få finansieret de sidste 7-9 uger af sin uddannelse. Det er ganske alvorlige tilfælde.

Jeg vil høre, hvad ministeren har gjort sig af overvejelser ud over det, hun har skrevet i svaret, for at vi kan hjælpe de her mennesker.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Carsten Hansen ganske rigtigt selv nævner det, at der er stillet en række forskellige spørgsmål vedrørende den problemstilling, som hr. Carsten Hansen beskriver. Det forholder sig imidlertid sådan, at man kun kan få SVU i 1 år, og det er der ikke mulighed for at fravige. Jeg skal dybt beklage, at en række uddannelsesinstitutioner tilsyneladende har givet fejlagtige oplysninger om det regelsæt, der gælder omkring SVU og åben uddannelse. Det beklager jeg meget.

I forbindelse med besvarelsen af de skriftlige spørgsmål, som hr. Carsten Hansen har stillet, mener jeg her på stående fod at kunne erindre, at det er oplyst over for mig, at SU-styrelsen vil tage vare på de studerende, som er kommet helt uforskyldt i en meget, meget kedelig situation.

Carsten Hansen (S):

Jeg kan oplyse ministeren om, at der går ½ år, inden man trækker tilsagnet om SVU, det vil sige, at de, der opfylder kravene, kan få SVU de sidste 7-9 uger igennem det sidste halve år. Men der er altså en række studerende, der ikke kan, og det undrer mig lidt, at ministeren giver mig et svar, hvor ministeren siger, at hun ikke kan redegøre for, hvor mange meritpædagogstuderende det er, for den detaljeringsgrad kender hun ikke.

Samtidig siger ministeren så i det andet svar, et svar på spørgsmål nr. S 3698, at Undervisningsministeriet i brev af 13. november har anmodet alle pædagogseminarier om at sørge for, at tilrettelæggelsen af uddannelsen kommer i overensstemmelse med reglerne, og samtidig – og her kommer det – anmoder Undervisningsministeriet seminarierne om at sende oplysninger om den ændrede tilrettelæggelse for hver enkelt studerende til SU-styrelsen til brug for ændring af støttetildeling.

Det vil altså sige, at SU-styrelsen har de oplysninger på baggrund af indberetninger fra seminarierne, som ministeren med det andet svar siger, hun ikke har. Kunne ministeren ikke oversende det, for der er i hvert fald diskrepans imellem disse to svar, og vi må da vide, hvor mange mennesker der er kommet i klemme.

Så vil jeg høre ministeren: Er det virkelig sådan, at nogle af de mennesker, der fuldstændig uden skyld kommer i klemme her, simpelt hen ikke kan gennemføre deres uddannelse? Kunne ministeren være med på, at vi gik ind og kiggede på hver enkelt og fandt nogle ordentlige løsninger? Jeg kunne forstå, hvis de havde handlet i uoverensstemmelse med reglerne, men de har fået et tilsagn fra pædagogseminarierne, der har gjort noget forkert. Kunne vi så ikke løfte de ganske få, hvis det var sådan, at vi kunne finde ud af, hvor mange det er?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg skal naturligvis nok sørge for, at hr. Carsten Hansen får svar på de oplysninger, som hr. Carsten Hansen beder om. Det skal jeg nok få fulgt op på.

Det er blevet forelagt for mig på den måde, at man skønner, at når man har et halvt år, så har man også mulighed for at ændre på sin tilrettelæggelse, sådan at man har mulighed for, da der nu er tale om et deltidsstudie, at have job ved siden af. Vi har skønnet, at et halvt år var tilstrækkeligt til, at en studerende kunne ændre på sine forhold, altså sådan at man kunne have et job ved siden af et deltidsstudie. Og det er derfor, det er et halvt år.

Carsten Hansen (S):

Jeg er glad for, at ministeren er enig med mig i, at de her mennesker fuldstændig uden skyld er kommet i klemme. Jeg er også glad for, at ministeren i hvert fald foreløbig har givet det tilsagn om det halve år. Men hvis vi nu kunne få verificeret, hvor mange det handler om, der ud over det næste halve år har et stort problem, så vil jeg faktisk bede ministeren om at være åben over for, at vi også kunne give dem den mulighed, vi har givet dem, som bare lige står over for de sidste 7-9 uger.

Jeg har i hvert fald prøvet at undersøge det ude i verden. Der er ikke et pædagogseminarium, der har overholdt det regelsæt, ministeren indskærpede i 2003. Der må være et problem med kommunikationen fra ministeriet og ud til

pædagogseminarierne. Vil ministeren ikke give mig ret i det? Det er så den ene ting.

Den anden er: Er det ikke korrekt, at det jo i virkeligheden er, fordi man indretter systemet efter professionbachelorområdet og at det er der, ministeren indskærper det her? Og det vil sige, at menneskene er kommet i klemme, at der er problemer med ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må bede om lidt mere ro i salen, så spørgeren er i stand til at kunne gennemføre sit spørgsmål.

Carsten Hansen (S):

Nu skal jeg prøve at se, om jeg kan tale lidt højere – det plejer ikke at knibe for mig at gøre det.

Der er problemer med informationen, det må ministeren give mig ret i, og hvad vil ministeren gøre for at rette op på det? Er der andre steder, hvor det her er foregået end på pædagoguddannelsen, meritpædagoguddannelsen?

Det tredje er, at jeg vil bede ministeren forholde sig meget åben over for, at vi kan finde en løsning for de her enkeltpersoner, må det være, de forholdsvis få, som er kommet i klemme ud over det halve år.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne understrege, at det bestemt ikke er tilfredsstillende, at en række seminarier på den måde har bragt en række grupper af studerende i en fuldstændig uforskyldt situation. Og jeg skal nok prøve at se, om vi kan indkredse, hvor mange det i virkeligheden drejer sig om, så hr. Carsten Hansen kan få en korrekt besvarelse af det, for det er ikke tilfredsstillende, når seminarier ikke retter sig efter skrivelser, der kommer fra Undervisningsministeriet. Jeg mener oven i købet, vi har måttet skrive hele tre gange, og det er jeg bestemt ikke tilfreds med.

Så spørger hr. Carsten Hansen, om en tilsvarende situation har fundet sted på andre uddannelser, og jeg mener at vide, at der har været en tilsvarende situation for meritlærerstudierende, men at den er blevet løst.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Carsten Hansen for det sidste spørgsmål.

Carsten Hansen (S):

Jeg skal gøre det forholdsvis kort, jeg kan jo høre, at de fleste medlemmer er optaget af noget andet. Vil ministeren oversende den afgørelse, der er truffet for de andre områders vedkom-

mende, så vi kan se, hvilke løsninger der er fundet der? Og så vil jeg sige tak for den positive og imødekommende tone og håber, at vi kan finde nogle løsninger for de mennesker her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 60:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om forhandlingerne mellem på den ene side Danmark og Grønland og på den anden side USA vedrørende en eventuel opgradering af Thule-radaren].

Af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Peter Skaarup (DF), Gitte Seeberg (KF), Holger K. Nielsen (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Jann Sjursen (KD).
(Forespørgslen anmeldt 13/5 2004).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Kl. 13.35

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et »førkommissionsudvalg« vedrørende folkekirkens fremtidige forhold til staten m.v.

Af Karen J. Klint (S) m.fl.

(Fremsat 30/10 2003. Første behandling 27/11 2003. Betænkning 5/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne sige tak til det flertal i Kirkeudvalget, der vil være med til at give opbakning til, at vi får en eller anden form for en bred debat og et udvalg, der skal være ansvarlig for at samle op på den kirke debat, der nu har kørt i mange år, men sådan at vi også får handling som følge af debatten.

Jeg tror, vi skal vende tilbage, for der er jo et mindretal i udvalget, men det mindretal udgør jo så et flertal her i salen. Så jeg tror, at vi, der udgør et flertal i udvalget, skal tænke os godt om hen over sommeren og så se, om vi kan komme med en tekst, så vi kan samle Folketinget om en model for, hvordan vi kommer videre.

Men tak for den positive opbakning fra de partier, der har givet den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (S, SF, RV og KD) stemte for, 57 (V, DF og KF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om teknologioverførsel m.v. ved offentlige forskningsinstitutioner.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 10/3 2004. Første behandling 30/3 2004. Betænkning 13/5 2004).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.